

NIHAVEND ŞARKI

Leylâ

Beste : Fahri Kopuz

Güfte : Yahya Kemal Beyath

Usûl : Sofyan-Semâi

Ge ce Ley lâ yı a yın on dör dü Koy da ten ha

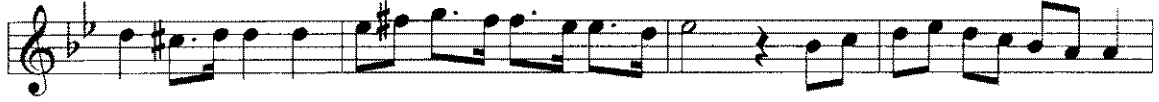
yı ka nır ken gör dü (Saz

Kız vü cu dun ne gü zel böy le a çık (Saz

Kız ya kın dan gö re yim sa hi le çık (Saz

Bak tı et ra fi na ür kek ür kek De di ten ha da bu ses

nol sa ge rek Kız vü cu dun sa rı gül ler gi bi ter

Çık su dan ken di ni ür yan gös ter (Saz

(Ağır) (Yalnız bir saz...)

A ra nır ken a yın öl gün se si ni (Saz

so ğuk ay öp tü be yaz en se si ni (Yalnız bir saz...

(Beraber...

Sar dı her uz vu nu bir in ce sı zı

Bu ö püş gül gi bi sol dur du kı zı

Sol du ğün den gü ne ses siz sol du

De di ler hep kı za bir hâl ol

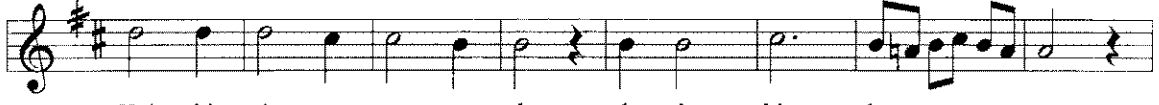
du (Saz

(Ağırlaşarak...

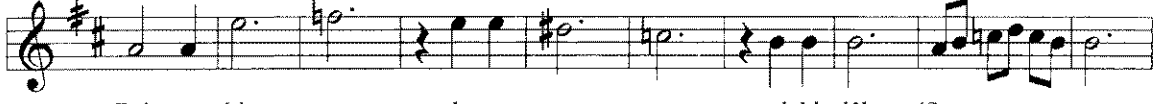
(Ağır..)

Tâ i çin den di ge len hiç kı rı ğı

Kal bi nin var dı de rin bir kı rı ğı

Bak tı bir ses du yu yor muş gi bi lâl (Saz

Yat tı ay lar ca de vam et ti bu hâl (Saz

(Ağır..)

Sin di si ma sı na ak şam hüz nü Böy le yas tık ta gö ren ler

yü zü nü A vu tur lar ken u zun söz ler le

O su sup bak tı de rin göz ler le (Saz

(Çabuk..)

(Ağırlaşarak..)

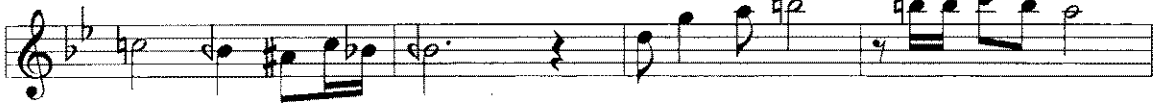

E vi rüz gâr gi bi bir sır gez di Her kes en di şe li bir şey sez di

(Ağır..)

Bir sa bah söy le di son söz le ri ni Yum du dün ya ya e lâ

göz le ri ni Kop tu ev den a cı bir va vey

lâ O da lar in le di Ley lâ Ley lâ

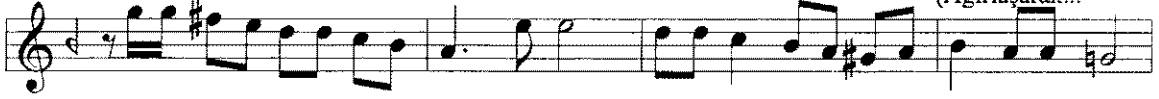
(Saz

(Ağır.

Gel di köy kız la rı el bağ la dı lar Diz çö küp ağ la dı lar ağ la dı lar

(Ağırlaşarak...

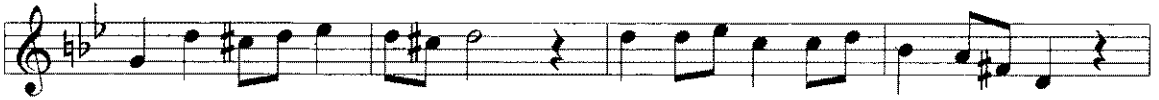
Ni ce gün ler bu şe a met li ö lüm Ol du çok kim se ye bir giz li dü ğüm

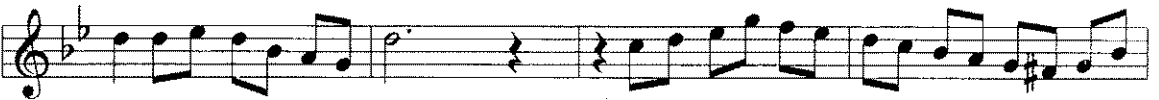
Ni ce gün ler ba ka rak dal ga la ra

de di ler uğ ra dı Ley lâ na za ra

(Saz

Ge ce Ley lâ ya a yın on dör dü gü le rek tel

li ke fen ler ör dü

Nazar

Gece, Leylâ'yı ayın on dördü,
Koyda tenhâ yıkanırken gördü.
"Kız vücûdun ne güzel böyle açık!
Kız yakından göreyim sâhile çık!"
Baktı etrâfına ürkek, ürkek
Dedi: "Tenhâda bu ses nolsa gerek?"
"Kız vücûdun sarı güller gibi ter!
Çık sudan kendini üryan göster!"
Aranırken ayın ölgün sesini,
Soğuk ay öptü beyaz ensesini.
Sardı her uzvunu bir ince sızı;
Bu öpüş gül gibi soldurdu kızı.
Soldu, günden güne sessiz, soldu!
Dediler hep: "Kıza bir hâl oldu!"
Tâ içindendi gelen hıçkırığı,
Kalbinin vardı derin bir kırığı.
Yattı, bir ses duyuyormuş gibi lâl.
Yattı, aylarca devâm etti bu hâl.
Sindi sîmâsına akşam hüznü,
Böyle, yastıkda görenler yüzünü,
Avuturlarken uzun sözlerle,
O susup baktı derin gözlerle.
Evi rüzgâr gibi bir sır gezdi,
Herkes endişeli bir şey sezdi.
Bir sabah söyledi son sözlerini,
Yumdu dünyâya elâ gözlerini;
Koptu evden acı bir vâveylâ,
Odalar inledi: "Leylâ! Leylâ!"
Geldi köy kızları, el bağladılar...
Diz çöküp ağladılar, ağladılar!

Nice günler bu şeâmetli ölüm,
Oldu çok kimseye bir gizli düğüm;
Nice günler bakarak dalgalara,
Dediler: "Uğradı Leylâ nazara!"